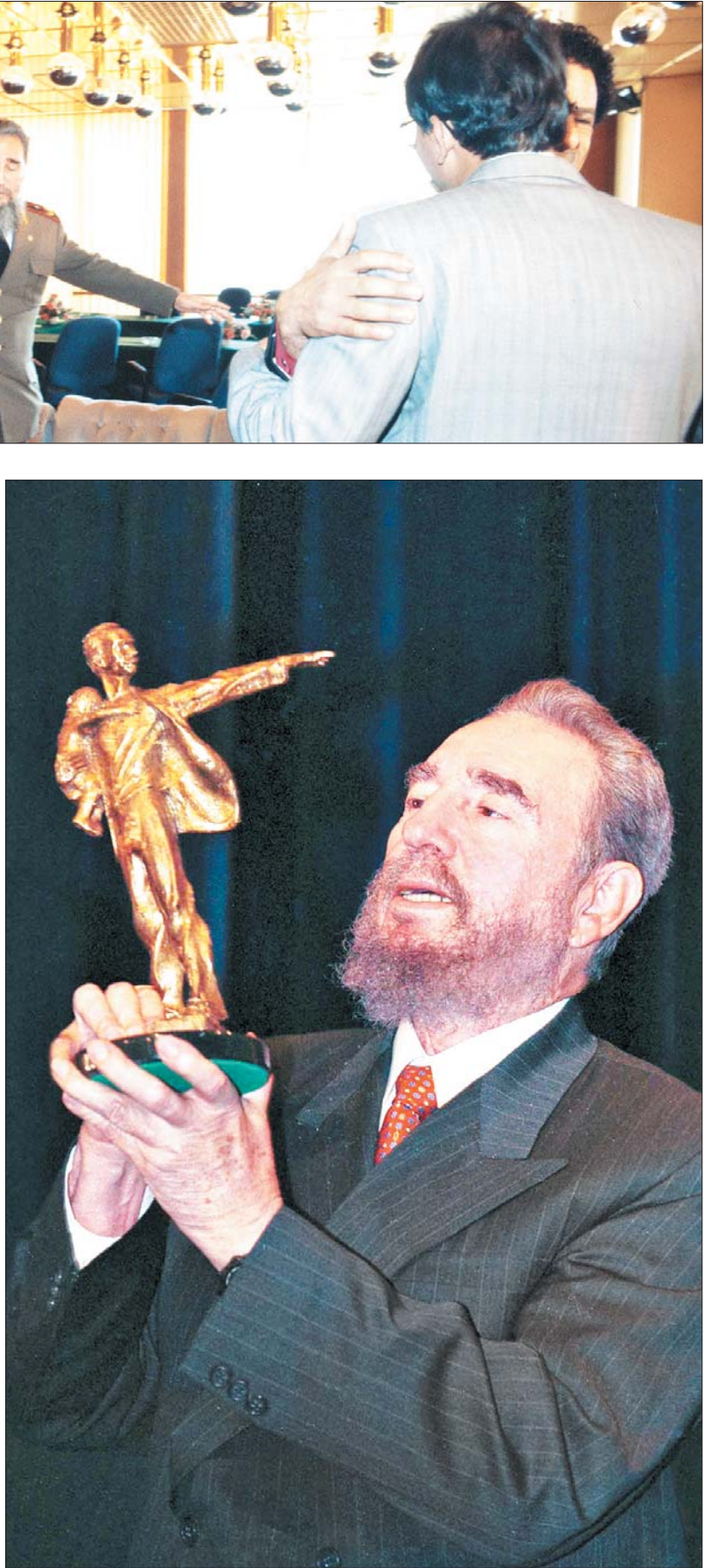
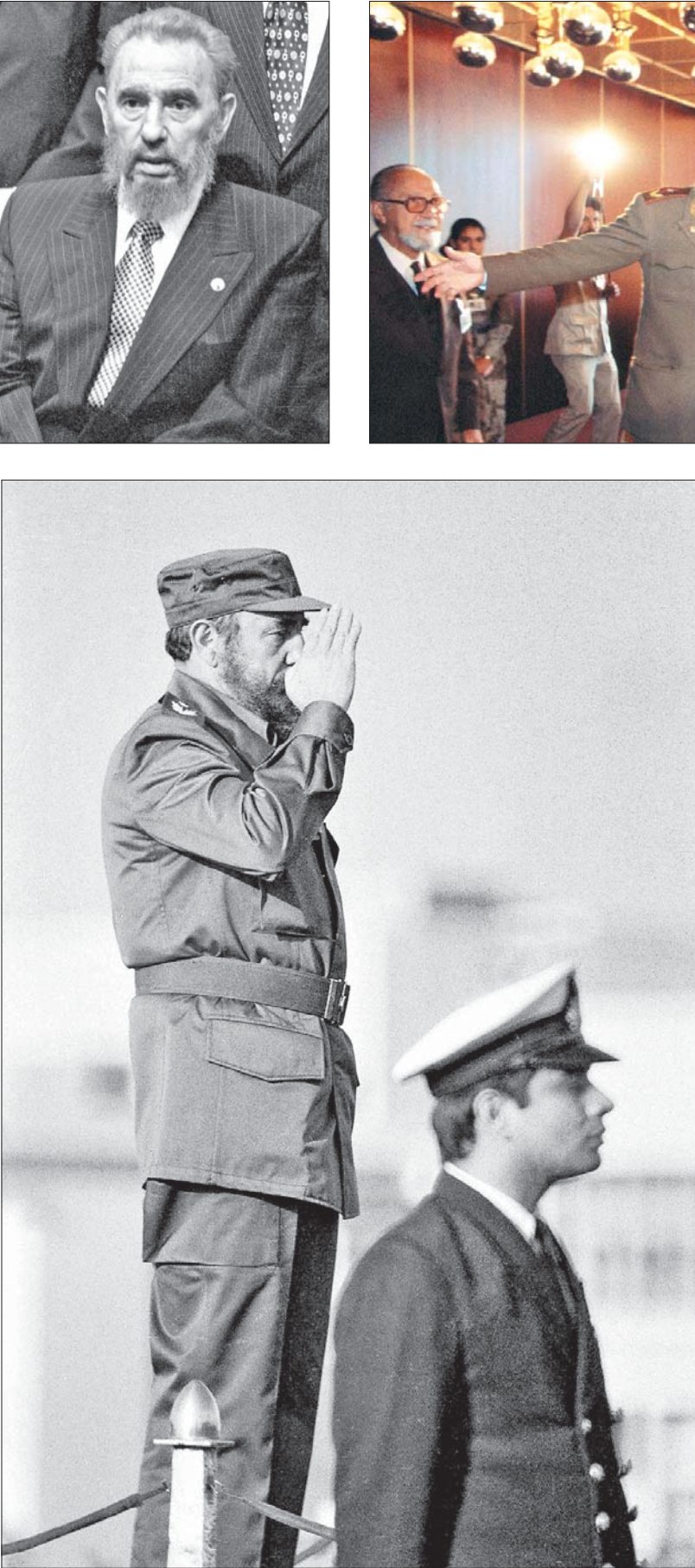
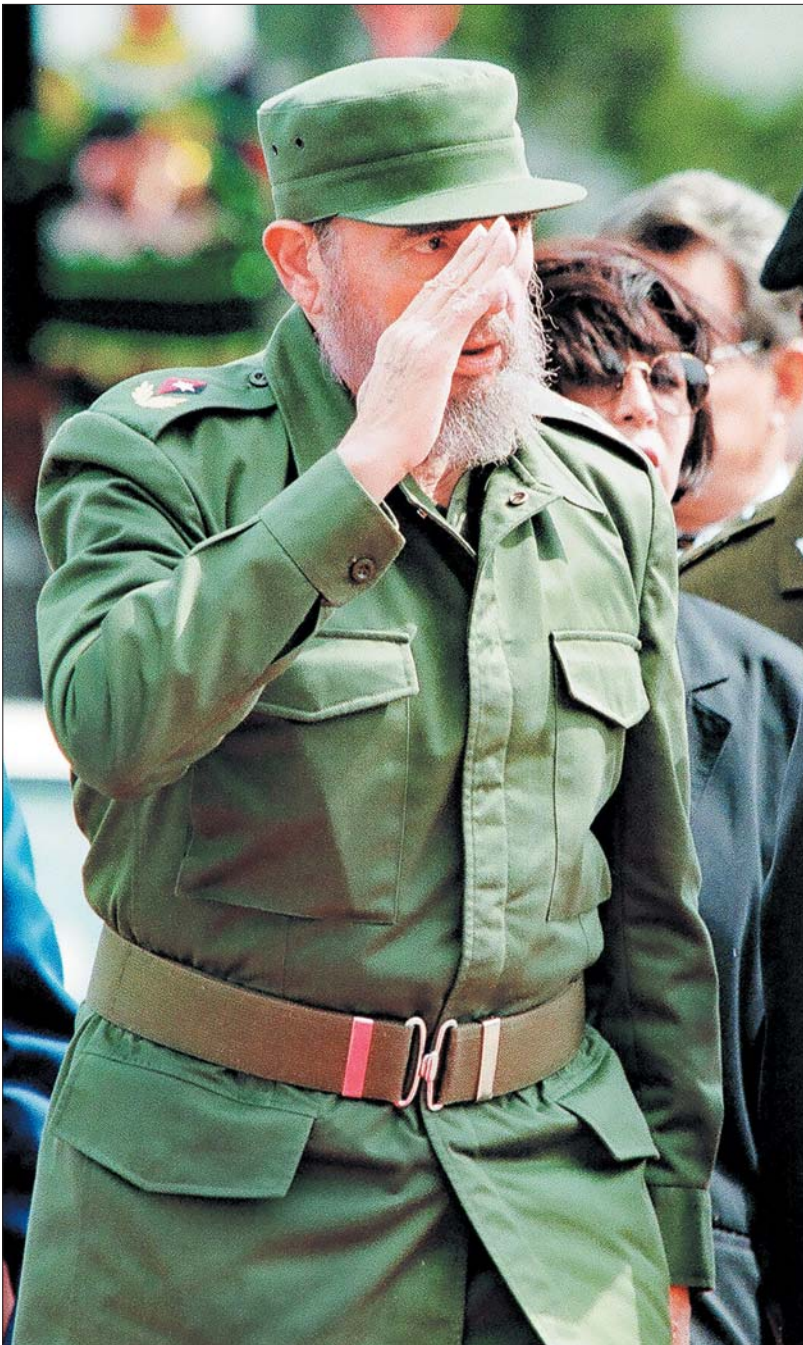

محکوم کنید، مهم نیست تاریخ تبرئه‌ام خواهد کرد

گزارش تصویری محمد فرنود

سپرد، اما حتی در بیماری نیز با جسم نجفیش و تا زمان مرگش همچنان پشت صحنه سیاست گویا نقش آفرینی می‌کرد. در این گزارش، همراهی اندیروا گاندی با کاسترو و ملاقات‌هایش با رئیس‌جمهور وقت (ایتاله خامنه‌ای در حراره)، دانیل اورتگا، قذافی و... و در آفریقای جنوبی در میان رهبران جهان و دیدار تاریخی‌اش با نلسون ماندلا و عکس‌های دیگر و همچنین حضورش در تهران و ملاقاتش با ایتاله هاشمی و... سخنرانی او در دانشگاه و... را نشان می‌دهد و اینکه قدرت عکاسی خبری و مستند اجتماعی چگونه می‌تواند در کسری از ثانیه رهبران بزرگ را به دل تاریخ سپارد و پیرایه نیست که عکاسی در بُعد کاربردی پدر و مادر بزرگ همه هیرهاست و عکس نیز پدر و مادر سینماست که اگر نبود اپیدمی عکس این‌روزها همه جهان را دربر نمی‌گرفت. سرانجام این حرکت پیر و آزادی‌خواه در روز جمعه پنجم آذر ۱۳۹۵ در ۹۰ سالگی چشم از دنیا فرو بست و همه خبرگزاری‌ها و رسانه‌های دنیا مرگ او را در صدر اخبار خود قرار دادند. متأسفانه با همه تلاشی که کردم به علت تعطیلات روز جمعه و شنبه سفارت گویا در تهران نتوانستم ویزا تهیه کنم و خود را به مراسم آتش‌زدن بیکر او برسانم تا گزارشم را کامل‌تر در روزنامه «شرق» ارائه دهم. اما هرچه بود گذشت، این است که نام او مانند ارنستو چه‌گوارا با آزادی‌خواهی عجیب شده و تاریخ همیشه از او یاد خواهد کرد.

در سال ۱۹۸۳ وقتی با نسلی از روزنامه‌نگاران حرفه‌ای آن دوره مانند دکتر هادی خانیکی، محمود شمس، دکتر یونس شکرخواه، محمود مختاریان، فریدون صدیقی و احمد غلامی همکار و همراه بودم و با عشق و علاقه‌ای که به گزارش‌های تصویری داشتم، با اطلاع از حضور رهبران دنیا مانند فیدل کاسترو و... در اجلاس غیرمعهده‌ها به میزبانی اندیروا گاندی که در فاصله نه‌چندان دورتر شد، عازم هندوستان شدم و در زمانی کوتاه توانستم با امکانات آن دوره از لوازم عکاسی، عکس‌هایی از کاسترو و خاتم گاندی و دیگر رهبران بگیرم و به فواصل زمانی دیگر در ۳۰ سال گذشته در ریمپاوه (حراره) و آفریقای جنوبی (دوربان) در زمانی که نلسون ماندلا از زندان آزاد شده بود و سفر کاسترو به تهران، عکس‌های شتویی را تهیه، تولید و به این گزارش تبدیل کنم و صدا البته محور این گزارش تصویری مشخصا خود کاسترو و ملاقات‌هایش با رهبران بزرگ دنیا بود و دیگر عکس‌هایی که بعدها منتشر خواهند شد، مردی که با مبارزه همه‌جانبه گویا را به استقلال رسانده بود و در مبارزاتش برای به‌زیرکشاندن حکومت استبدادی و فاسد بایسته، پیروز شده بود. او در جمله تاریخی خود می‌گوید: «مرا محکوم کنید، مهم نیست تاریخ مرا تبرئه خواهد کرد». این جمله معروف کاسترو درباره مبارزه با استعمار بود، چراکه متفقدان زیادی نیز داشت، مردی که از سال ۱۹۵۹ تا ۲۰۰۸ به عنوان رهبر گویا، نخست‌وزیر و رئیس‌جمهور این کشور زمام امور را برعهده داشت و با اینکه صحنه قدرت را به برادرش «راول»